

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] ud har opfyldt Kravene i Prisloven om, at det ved Raadets Sammensætning skal iagttages, at Raadet kommer til at omfatte et alsidigt Kendskab til Erhvervslivets forskellige Sider og Forgreninger. Naar det ærede Medlem dernæst, saaledes som der staar i Fortrykket, „tit tænker ved sig selv, om der sidder nogle fornuftige Husmødre dér, som har Begreb om, hvilke Varer man i overvejende Grad bruger i de tusind Hjem, og som derfor er livsvigtige for disse Hjems økonomiske Opretholdelse“, vil jeg gerne til Beroligelse for det ærede Medlem oplyse, at Formanden for Husholdningsraadet, Fru Karen Braae, er Medlem af Priskontrolraadet, og Fru Karen Braaes Indsigt i de Spørgsmaal, der vedrører Hjemmene, og hendes Kvalifikationer i øvrigt tror jeg er saa almindeligt anerkendt, at videre Diskussion herom er uforholdsmæssig.

Det ærede Medlem Hr. Sneum gjorde den tekniske Undervisning til Genstand for Omtale og henviste herved til den rivende Udvikling, som Landets tekniske Skoler har gennemgaaet i de Aar, der er forløbet, siden vi fik Loven af 28. Juli 1916, der instituerede Tilsynet med den tekniske Undervisning. Jeg takker det ærede Medlem for hans venlige Bemærkninger. Det er rigtigt, at der udføres et dygtigt og intenst Arbejde af Tilsynet og Skoleraadet for de tekniske Undervisningsvirksomheder for at udbygge Uddannelsen for de unge paa vore tekniske Skoler, et Omraade, som jeg tillægger den allerstørste Betydning, og som man i Handelsministeriet følger med megen Interesse. Naar det ærede Medlem Hr. Sneum rejser Spørgsmaalet om, at Tiden maa være inde til at ændre Loven af 28. Juli 1916, vil jeg sige, at jeg selvfølgelig vil være parat til at overveje dette Spørgsmaal, men jeg vil dog gerne i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa, at Spørgsmaalet næppe helt har den Betydning, som det ærede Medlem er tilbøjelig til at mene.

Loven af 1916 er ret beset kun en Rammelov, ved hvilken der institueres et Tilsyn med den tekniske Undervisning samt et Skoleraad, der i Forbindelse med Tilsynet skal tilrettelægge de Undervisningsplaner, efter hvilke Uddannelsen skal foregaa. Saa fremt Loven havde indeholdt specielle Forskrifter angaaende Undervisningen med detaillerede Krav til Undervisningens Indhold og Omfang, vilde jeg være enig med det ærede Medlem i, at Tiden for længst, kan man vist sige, maatte være inde til en Modernisering, men dette er saa langtfra Tilfældet.

Hele Tyngdepunktet i den tekniske Undervisning ligger i de Mønsterplaner og Regulatorer, som Tilsynet og Skoleraadet tilrettelægger i Forbindelse med Ministeriet, og disse Planer har gennem de Aar, der er gaaet, stadig været Genstand for Revision og for Udbygning. Jeg kan tilføje, at Regulatorerne for de forskellige Technica daterer sig fra 1934 og 1937, og at man netop i disse Dage er ved at lægge sidste Haand paa Udarbejdelsen af nye Regulatorer for Maskin- og Elektroteknica. Loven af 1916 lægger saaledes ikke Hindringer i Vejen for, at den tekniske Undervisning stadig kan staa Maal med de Krav, som Tiden stiller til Landets tekniske Ungdom i uddannelsesmæssig Henseende, og jeg forstaar da ogsaa af de fremsatte Bemærkninger, at det ærede Medlem ikke vil være uenig med mig heri.

For Fuldstændighedens Skyld skal jeg tilføje, at da den nye Lærlingelov i sin Tid blev gennemført, var man inde paa Overvejelse af, hvorledes det nye Lærlingeraads Opgave vilde komme til at ligge i Forhold til de Opgaver, som Skoleraadet for de tekniske Undervisningsvirksomheder og Haandværkertilsynet varetager. Den Linie, der blev fastlagt i denne Henseende, har fuldt ud svaret til Forventningerne, idet der finder et udmærket og frugtbringende Samarbejde Sted mellem Lærlingeraadet paa den ene Side og Haandværkertilsynet og Skoleraadet paa den anden Side.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) fremsatte forskellige Bemærkninger vedrørende den kvindelige Betjening i Beværtningsvirksomheder. Det ærede Medlems Udtalelser herom synes at kunne forstaaes saaledes, at den nye Beværterlov, under hvilken vi lever i Dag, havde opgivet at tage Stilling til Spørgsmaalet om Beskyttelse af den kvindelige Medhjælp. Jeg vil derfor gerne benytte Lejligheden til at understrege, at der netop i den nye Beværterlov af 15. Marts 1939, der traadte i Kraft den 1. Januar i Aar, er optaget Bestemmelser, der tager Sigte paa det Spørgsmaal, det ærede Medlem her har berørt. For det første er det i Loven bestemt, at der i Beværtninger og Gæstgiverier ikke maa anvendes kvindeligt Serveringspersonale og Garderobebejning under 18 Aar. Endvidere er det bestemt, at Politiet, naar Forholdene giver Anledning hertil, kan meddele Værten og Personalet, herunder ogsaa det kvindelige Personale, i en Beværtning og Gæstgiveri Tilhold om ikke at nyde stærke Drikke sammen med Gæsterne. Og endelig er der Adgang til for Politiet at forbyde, at der over-